

[Sundhedsministeren]

for optikere er bygget op i flere led, og det har vi gjort ud fra nogle rimelighedsbetragtninger og ud fra et hensyn til de mange års erfaring, som nogle personer, der beskæftiger sig med optikervirksomhed, har.

Der blev også spurgt, om optikere nu kan udøve den samme virksomhed, som de kan i dag, og dertil kan jeg allerede her ved førstebehandling svare klart: Ja, det kan optikerne; der bliver ingen begrænsninger i optikernes virksomhed.

Så er der efteruddannelsesspørgsmålet i overgangsperioden – det er jo specielt vedrørende kontaktlinseoptikere – og dér kan jeg sige, at der jo er to muligheder for efteruddannelse: Dels kan man få efteruddannelsen gennem det almindelige arbejdsmarkedsuddannelsessystem, og dels kan det tænkes, at man kan tage efteruddannelsen under det, der hedder de åbne uddannelser. Så der skulle være virkelig gode muligheder for, at man kan få efteruddannelsen på plads inden for overgangsperioden.

Men ellers har det jo i høj grad været spørgsmålet om øjenlæger og øjenlægers eventuelle mulighed for at drive optikerforretning, som har præget debatten, og jeg har jo heller ikke i lovforslagets bemærkninger lagt skjul på, at det er noget, der har været drøftet. Det er jo også kommet tydeligt frem i debatten, at det har det, og det synes jeg var rimeligt at angive i bemærkningerne – så meget desto mere rimeligt, som der jo kan argumenteres for både den ene og den anden løsning på det.

Vi har så ved lovforslagets fremsættelse valgt at sige, at der ikke sker nogen ændring i øjenlægers mulighed for at drive optikervirksomhed ved siden af. Vi vil så til gengæld følge, hvad der sker på det område. Jeg har bemærket, at flere ordførere har været inde på, at man selvfølgelig skal passe på, at der ikke sker en utidig sammenblanding, og det må vi jo prøve at holde øje med her i den kommende tid.

Men jeg kan godt sige, at med hensyn til selve autorisationen, forslaget om at lave en autorisation, har det afgørende jo ikke været spørgsmålet om optikernes og øjenlægernes forretningsmæssige virksomhed. Det har ikke været det afgørende. Det afgørende er naturligvis hensynet til forbrugeren.

Men tak for en positiv modtagelse her ved første behandling!

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

De, der i dag driver virksomhed på optikerområdet, og som ikke har en uddannelse, får så en 2-årig periode til at uddanne sig i, som det blev sagt fra ministeren, og derefter kan de fortsætte.

Selvfølgelig skal man også godt og grundigt vurdere den erfaring, der ligger bag ved, og det går jeg ud fra som en naturlig ting også er med i billedet, når man skal planlægge et undervisningsforløb for disse mennesker. Det vil jeg selvfølgelig gerne have bekræftet af ministeren.

Fru Bente Juncker kom ind på, at vi naturligvis skal beskæftige os med det lovforslag, der ligger her, og ikke udkast osv., og det er da ganske rigtigt. Ministeren kom også ind på det, og det er jo, fordi det også ligger i dette lovforslag, at man har været inde på netop den tankegang, at man ikke skulle give adgang for øjenlæger til at drive virksomhed på dette område.

Jeg bryder mig ikke om, at der netop står, at man nu skal have et – man siger det godt nok med andre ord – vågent øje over for dem, der driver virksomheden. Dér kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren: Hvad mener man med det med at holde øje med virksomheden, om der eventuelt sker noget, som vil være i uoverensstemmelse med det, ministeren mener: at man måske har nogle sammenfaldende interesser?

Jeg mener, det er vigtigt at få frem her i dag, for alt tyder jo på, at ved at holde øje med netop denne kategori af erhvervslivet kunne man jo også bevirke en slags nervøsitet blandt netop disse mennesker – i og med, at de ved, man holder et vågent øje med dem. Hvor går grænsen for det acceptable? Naturligvis skal der være overskud i en forretning, naturligvis skal sådanne mennesker også have overskud i deres forretninger, selv om de er øjenlæger, og jeg kan ikke se, at man skal dykke ned specielt på denne gruppe. Jeg håber, ministeren vil svare her i dag.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Ministeren sagde, at behovet for en sådan ordning havde været overvejet i mange år. Det